

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 20. december 2006
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2006-1443-20
Sagsbeh.: HEB
Fil-navn: SUU spm. 31 - piercing

**Besvarelse af spørgsmål nr. 31 (Alm. del), som Folke-
tingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og
sundhedsministeren den 25. oktober 2006**

Spørgsmål 31:

"Vil ministeren oplyse, om der er sket en stigning i indberetninger om fejl i forbindelse med piercing, samt oplyse, om det kunne overvejes at fastsætte en aldersgrænse for tilladelse til piercing f.eks. som ved tatovering?"

Svar:

Kosmetisk kropsudsmykning er ikke et behandlingsindgreb eller i øvrigt en sundhedsfaglig ydelse. Piercing kan som kropsudsmykning jævnføres med tatovering, som henhører under Justitsministeriet og er reguleret ved lov nr. 194 af 8. juni 1966 om tatovering som ændret ved lov nr. 433 af 31. maj 2000.

Jeg har i den forbindelse indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, hvoraf følgende fremgår:

"Den, der udfører piercing på et barn, vil efter omstændighederne kunne straffes efter straffelovens bestemmelser om vold.

Piercing indebærer således en handling, der i princippet er omfattet af gerningsindholdet i straffelovens voldsbestemmelser. Den, der foretager piercingen, vil derfor kunne straffes for vold, medmindre der foreligger et gyldigt samtykke til piercing fra den person, på hvem piercingen udføres.

Voksne mennesker kan i almindelighed give et gyldigt samtykke til piercing med den virkning, at den, som udfører indgrebet, ikke kan straffes for udførelsen af piercingen.

Der kan være tilfælde, hvor børn på grund af deres alder og udviklingsniveau ikke har opnået en sådan modenhed, at de kan overskue konsekvenserne af et samtykke til piercing. Den, der har udført piercingen på barnet, vil i sådanne tilfælde efter omstændighederne kunne ifalde strafansvar, uanset at barnet selv har anmodet om at blive piercet.

Det er ikke muligt præcist at angive, hvornår et barn har opnået tilstrækkelig modenhed til at kunne give et gyldigt samtykke til piercing. Afgørelsen heraf må bero på en konkret vurdering af sagens omstændigheder, herunder barnets alder, modenhed, indgrebets karakter og omstændighederne, hvorunder piercingen er foregået.

Justitsministeriet har tidligere i samarbejde med Indenrigs- og Sundhedsministeriet overvejet, om der er behov for at indføre regler om piercing af børn og unge, f.eks. i form af et forbud mod piercing af mindreårige børn. Der blev i den forbindelse indhentet en række oplysninger om udenlandsk ret, og justitsministeren tilkendegav på denne baggrund, at der på daværende tidspunkt ikke burde fastsættes regler om piercing af børn og unge på Justitsministeriets område. Der var herved også lagt vægt på, at de sundhedsmæssige problemer, der er forbundet med piercing – herunder af børn og unge – efter Indenrigs- og Sundhedsministeriets opfattelse ikke i sig selv kunne begrunde, at der indførtes lovgivning på området.

Det er fortsat Justitsministeriets opfattelse, at der ikke er grundlag for at overveje regler om piercing af børn og unge på Justitsministeriets område, såfremt de sundhedsmæssige problemer, der er forbundet med piercing, ikke i sig selv kan begrunde en sådan regulering.”

Jeg kan endvidere oplyse, at der i forbindelse med tatovering og piercing kan opstå visse sundhedsmæssige problemer. Dette aspekt – og kun dette – henhører under sundhedsmyndighederne, herunder Sundhedsstyrelsen og Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

Vedrørende det aktuelle spørgsmål kan jeg oplyse, at Sundhedsstyrelsen ikke modtager indberetninger vedrørende piercing, da piercing som nævnt ovenfor ikke er sundhedsfaglig virksomhed og dermed ikke er underlagt Sundhedsstyrelsens tilsyn.

Statens Seruminstitut modtager anmeldelser om smitte med visse smittesomme sygdomme, herunder Hepatitis C. Seruminstittet opgiver årligt antallet af anmeldelser, hvor piercing og tatovering opgives som smitteårsag.

Statens Seruminstitut har oplyst, at der i årene 2000 til 2005 har været mellem 2 og 11 tilfælde årligt, hvor piercing eller tatovering er opgivet som smitteårsag. Det har ikke fra Statens Seruminstituts side været mulig nærmere at specificere, hvor mange af de anførte tilfælde, der er forårsaget af piercing.

. / . Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af alm. del spørgsmål nr. 270 stillet af Folketingets Sundhedsudvalg den 23. februar 2006.